

Zdzisław Łapiński

"Świat cały - jakże zmieścić go w
źrenicy. O kategoriach percepcyjnych
w poezji Juliana Przybosia", Zdzisław
Łapiński [w:] "Studia z teorii i historii
poezji", Wrocław-Warszawa-Kraków
1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/40, 100

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) ŁAPINSKI Zdzisław: "Świat cały - jakże zmieścić go w żrenicy". (O kategoriach percepcyjnych w poezji Juliana Przybosa). W: Studia z teorii i historii poezji pod redakcją M. Głowińskiego. Seria II. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970. IBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T. XX, s. 274-332.

Wychodząc z założenia, że poezja może być rozpatrywana jako działania poznawcze, skierowane ku prawidłowościom życia psychicznego, przeprowadza autor analogie między ujęciem pola świadomości, procesów percepcyjnych i osobowości lirycznej w poezji Juliana Przybosa a ujęciami proponowanymi przez jeden z kierunków psychologii współczesnej (wywodzący się z "teorii postaci").

Z.L.

BP/40

(I) OPACKI Ireneusz: Z zagadnień cyklu sonetowego w polskim romantyzmie. W: Studia z teorii i historii poezji pod redakcją M. Głowińskiego. Seria II. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970. IBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T. XX, s. 71-128.

Studium poświęcone analizie struktury cyklu sonetowego jako formy umożliwiającej rozwinięcie, a następnie rozbiecie konwencji klasycystycznej poezji opisowej, co zostało zapoczątkowane cyklami sonetowymi Mickiewicza i znalazło liczne, wielowariantowo zróżnicowane kontynuacje w twórczości m.in. S. Garczyńskiego, J. Łapsińskiego, K. Gaszyńskiego, L. Kondratowicza, J. Dunina Borkowskiego, M. Budzyńskiego, Z. Fisza, J. Barszczewskiego, H. Merzbała, H. Kajsiwicza i in. Dalszy rozwój cyklu sonetowego zmierza ku formom romantycznego poematu opartego na "życiorysie psychicznym bohatera", co ukazane zostało na przykładzie utworów J. Słowackiego i cyklu sonetów L. Sowińskiego pt. "Widziadła" (1859).

J.K.

BP/40